

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **ALAGAS s. r. o.**

sídlem Heřmanická 1220/42, 710 00 Ostrava

zastoupen Mgr. Tomášem Krásným, advokátem

sídlem Milíčova 1386/8, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava

proti

žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**

sídlem Palackého náměstí 4, 128 01 Praha

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. MZDR 22920/2019-5/NH,
ve věci přestupku na úseku činností epidemiologicky závažných

Shodu s prvopisem potvrzuje

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 12. 7. 2019, č. j. MZDR 22920/2019-5/NH se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Krásného, advokáta se sídlem Milíčova 1386/8, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

I. Žalobní body a stanovisko žalovaného:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 15. 8. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2018 č. j. MZDR 22920/2019-5/NH (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo částečně zastaveno řízení o dvou přestupcích, uvedených ve výroku I. bod 1. a výroku I. bod 4. rozhodnutí Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 4. 2019 č. j. KHSM 21722/2019/OPAK a částečně změnil skutkové věty ve výroku I. v bodech 2) a 3) téhož rozhodnutí tak, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 92f) odst. 4 písm. e) a přestupku podle § 92f) odst. 4 písm. a) bodu I. zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“) a byla mu uložena úhrnná pokuta ve výši 2500 Kč; ve výrocih č. 2 a 3 bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalobce nesouhlasil s výrokem, kterým byl uznán vinným ze spáchání uvedených přestupků, a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
2. Žalobce namítl, že závěr o spáchání přestupků nemá oporu v provedeném dokazování; řízení o dalších přestupcích, kde bylo dokazováno rovněž pouze protokolem o kontrole, bylo zastaveno z důvodu, že z podkladů ve spise není možné učinit závěr o vině žalobce. Žalobce namítá, že důkazní situace u předmětných přestupků je zcela stejná.
3. Žalobce dále namítl, že závěr o skutkovém stavu ohledně předmětných přestupků neodpovídá podkladům, které jsou součástí spisu. Žalovaný vyšel ze zjištění, že se v prostoru prodejny za prodejním pultem nacházelo mrazící zařízení označené na dvířkách nápisem „soukromé“ a v navazujícím prostoru určeném pro přípravu vafel se nacházela dvě chladicí zařízení označená na dvířkách nápisem „soukromé“. Toto zjištění však neznamená, že se v těchto zařízeních nacházely potraviny určené pro přípravu pokrmů pro zákazníky. Takovou skutečnosti žalobce nikdy nepotvrdil a naopak tvrdí, že se v lednicích nacházely suroviny, které odpovídaly sortimentům, které zákazníkům nabízel. Závěr o vině je tak vystavěn na domněnce, nikoliv na relevantních důkazech. Stejně tak nepodložený je závěr žalobce o tom, že povrch podlahy je částečně poškozený a v tomto

místě silně zašpiněný. Z žádného podkladu, kromě protokolu o kontrole, nelze informaci o znečištění a poškození podlahy zjistit. Tuto skutečnost žalobce po celou dobu správního řízení popíral.

4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí a doplnil, že se v předmětných zařízeních označených jako „soukromé“ nacházely potraviny, a to vejce, drůbeží maso, párky, balkánský sýr a rohlík. Tato skutečnost plyne z obsahu protokolu o kontrole a z toho, že žalobce přítomnost těchto potravin v předmětných zařízeních ani v jednom ze svých podání nezpochybnil. Závěr o tom, že nápisem „soukromé“ obsah zařízení nebyl určen pro použití v dané provozovně, vyplývá z logiky věci. Obdobná situace je i ve vztahu k znečištění podlahy, kdy znečištění vyplývá z protokolu o kontrole, přičemž v žádných podáních žalobce tuto skutečnost nezpochybnil.

II. Posouzení krajským soudem

5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

II.a. Zjištění ze správního spisu

6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 31. 5. 2017 v 9:20 hod. proběhla v provozovně žalobce Občerstvení Jumbo, Zámecká 3338 Ostrava, kontrola, o které byl sepsán protokol. V protokolu jsou jako zjištěné nedostatky uvedeny mimo jiné umístění mrazícího zařízení, označeného na dvířkách nápisem „soukromé“, v prostoru prodeje za prodejním pultem, v navazujícím prostoru pro přípravu vaflí umístění dvou chladících zařízení, rovněž na dvířkách označených nápisem „soukromé“, přičemž v těchto zařízeních byly uloženy potraviny, např. syrová vejce, drůbeží maso, párky, balkánský sýr a rohlík. Dalším nedostatkem bylo zjištění silně znečištěného a částečně poškozeného povrchu podlahy v prostoru přípravy vaflí s chybějící částí PVC krytiny. Protokol o kontrole byl podepsán pouze kontrolujícími osobami, nikoliv přítomnými zaměstnankyněmi žalobce, které protokol o kontrole odmítly podepsat.
7. Ve vyjádření z 15. 6. 2017, označeném jako „námítky proti kontrolnímu zjištění“, žalobce mimo jiné uvedl, že byly otevřeny soukromé chladničky, přičemž je bezpředmětné, aby byl obsah soukromého majetku hodnocen. Dále je uvedeno, že v prostorách přípravy vaflí je podlaha umývána 1x denně po skončení směny a je tedy čistá, o úklidu se vedou záznamy, které ale nikdo nechtěl vidět. Jestli je poškozená podlahová krytina, není podstatné. Ve vyjádření k průběhu kontroly ze dne 14. 8. 2017 žalobce zpochybnil, jakým způsobem dospěl kontrolní orgán ke zjištění, že se jednalo o potraviny neurčené pro stravovací službu. Dále uvedl, že „stav podlahy nebyl takový, aby mohlo dojít k porušení v protokolu citovaného nařízení a jeho přílohy. Podlaha rozhodně nebyla poškozena tak, jak je uváděno a už vůbec nebyla silně znečištěna“.
8. Dne 25. 5. 2018 správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení o přestupcích, určil též žalobci lhůtu k vyjádření se k podkladům, ke způsobu zjištění, případně k navržení jejich doplnění. Na tuto výzvu žalobce reagoval podáním ze dne 7. 6. 2018 naprosto

stejného znění jako vyjádření se k průběhu kontroly. Dne 18. 6. 2018 správní orgán I. stupně oznámil žalobci ukončení dokazování a seznámil jej s podklady pro vydání rozhodnutí.

9. Dne 25. 7. 2018 uznal správní orgán I. stupně žalobce vinným mj. ze spáchání přestupku podle ustanovení § 92f odst. 4 písm. e) zákona o ochraně veřejného zdraví, kterého se dopustil tím, že nedodržel podmínky upravené prováděcím předpisem, pokud jde o uchovávání potravin neurčených pro stravovací službu v chladicím nebo mrazicím zařízení umístěném mimo prostor výroby, přípravy, skladování a oběhu potravin, neboť v prostoru prodeje za prodejním pultem bylo umístěno mrazicí zařízení s dvířky označenými nápisem „soukromé“; v navazujícím prostoru pro přípravu vaflí byla umístěna dvě chladicí zařízení, jejichž dvířka byly rovněž označené nápisem „soukromé“. V těchto zařízeních byly uloženy potraviny, např. syrová vejce, drůbeží maso, párky, balkánský sýr a rohlík. Uvedeným jednáním došlo k porušení § 24 odst. 1 písm. b) zákona o veřejném zdraví, ve spojení s § 49 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 130/2004. Dále uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 92f odst. 4 písm. a) bod 1 zákona o veřejném zdraví, neboť nezajistil, aby podlahové povrchy byly v bezvadném stavu a snadno čistitelné, neboť v prostoru přípravy vaflí byl povrch podlahy částečně poškozený s chybějící částí PVC krytiny, v tomto místě byla podlaha silně znečištěna. Uvedeným jednáním došlo k porušení kapitoly II. článku 4 odst. 2 a přílohy II. kapitoly II bodu 1 písm. a) Nařízení č. 852/2004 Sb. Současně uložil žalobci pokutu ve výši 7000 Kč.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 30. 7. 2018 odvolání, ve kterém namítal, že správní orgán I. stupně dostatečně nezjistil skutkový stav věci, resp. jeho skutkové závěry nemají oporu v podkladech, které jsou součástí spisu. Trval mimo jiné na tom, že žádný nápis „soukromé“ na lednicích nebyl, a i kdyby byl, tak pouze z něj není možné učinit skutkové závěry o tom, že potraviny v lednici uložené nebyly určeny pro stravovací službu. Dále uvedl, že podlaha nebyla nijak znečištěna, ani byt částečně poškozena.
11. Dne 19. 10. 2018 žalovaný napadené prvostupňové rozhodnutí zrušil z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci.
12. Následně správní orgán I. stupně doplnil spis mimo jiné o smlouvu o podnájmu nebytových prostor a o kolaudační souhlas a protokol o ohledání, vyzval žalobce k navrhování důkazů k vyjádření se k podkladům, načež dne 25. 4. 2019 rozhodl tak, že žalobce ze spáchání přestupků, které jsou předmětem této žaloby, opět uznal vinným a uložila mu celkovou pokutu ve výši 5000 Kč.
13. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Namítal, že nebyl proveden žádný důkaz, ze kterého by bylo možno učinit závěr, že žalobce skladoval potraviny neurčené pro stravovací službu v chladicím a mrazicím zařízení umístěném mimo prostor výroby, přípravy a oběhu potravin a dále namítl, že podlaha nebyla silně znečištěna, neboť pro to neexistuje žádný objektivní podklad. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

II.b. Vypořádání žalobních námitek

14. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí je ve sporných přestupcích postaveno pouze na protokolu o kontrole, další důkazy chybí, přičemž on sám nikdy nesouhlasil s tím, že by se dopustil vytýkaného jednání.
15. Podle § 92f odst. 4 písm. a) bod 1. zákona o veřejném zdraví, *provozovatel potravinářského podniku provozující stravovací službu se dále dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 23 odst. 5, § 24 odst. 1 písm. c) nebo přímo použitelnými předpisy Evropské unie na úseku potravinového práva poskytuje stravovací službu v provozovně, která nevyhovuje obecnému nebo specifickému požadavku*. Ustanovení odkazuje na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, podle jehož kapitoly II., článku 4 odst. 2, *provozovatelé potravinářských podniků provádějících činnosti v jakékoli fázi výroby, zpracování a distribuce potravin, které následují po fázích, na něž se vztahuje odstavec 1, dodrží všeobecné hygienické požadavky stanovené v příloze II a všechny zvláštní požadavky stanovené nařízením (ES) č. 853/2004*. Podle přílohy II. kapitoly II. bod. 1 písm. a) věta první, tohoto nařízení, *uspořádání a vnější úprava prostor pro přípravu, ošetření nebo zpracování potravin (s výjimkou prostor pro stravování a pro provoz uvedených v kapitole III, avšak včetně prostor v přepravních prostředcích) musí mezi postupy a během postupů umožňovat používání správné hygienické praxe, včetně ochrany před kontaminací*. Zejména musí být podlahové povrchy udržovány v bezvadném stavu a musí být snadno čistitelné.
16. Podle § 92f odst. 4 písm. e) zákona o veřejném zdraví, *provozovatel potravinářského podniku provozující stravovací službu se dále dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost podle § 24 odst. 1 písm. a) nebo b)*. Podle § 24 odst. 1 písm. b) téhož zákona, *provozovatel potravinářského podniku provozující stravovací službu je dále povinen dodržovat podmínky upravené prováděcím právním předpisem pro výrobu, přípravu, rozvoz, přepravu, značení, skladování a uvádění pokrmů do oběhu*. Prováděcím předpisem se rozumí vyhláška č. 137/2004 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných, podle jejíhož § 49 odst. 1 písm. b), *pro provozování stravovacích služeb, výrobu potravin a uvádění potravin do oběhu platí tyto zásady provozní hygieny: skladování produktů a potravin neurčených pro stravovací službu jen v samostatném a označeném chladicím nebo mrazicím zařízení, které je umístěno mimo prostor výroby, přípravy, skladování a oběhu (dále jen "prostor manipulace") potravin a produktů, například v kanceláři, místnosti pro odpočinek nebo šatně*.
17. Ve správním řízení se uplatňuje zásada materiální pravdy, vyplývající z § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), podle něhož *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2*. Naplnění zásady materiální pravdy vyžaduje, aby skutková stránka věci byla zjištěna dostatečně ve vztahu k řádnému posouzení a uplatnění zejména zásad legality (zákonnosti), přiměřenosti a předvídatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Pouze v takovém případě je možno považovat skutkový stav za dostatečně zjištěný (SKULOVÁ, J. in Skulová, J. a kol. *Správní právo procesní*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2008. s. 71). Zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu je pak třeba klást v rámci správního trestání, kde platí zásada vyšetřovací (vyhledávací) ve smyslu ustanovení § 50 odst. 3 věty druhé správního řádu, podle něhož *v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být*

povinnost uložena, přičemž platí, že ani doznání obviněného nezabavuje správní orgán povinnosti zjistit takový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 30. 12. 2010 č. j. 4 Ads 44/2010 – 132). Skutkový stav a případné rozpory, které se vyskytnou, je správní orgán povinen zjistit a rozpory odstranit ve vztahu ke skutkové podstatě, která je základem konkrétního přestupku.

18. Krajský soud ověřil, z čeho žalovaný v napadeném rozhodnutí činí skutkový závěr, který podřadil pod citovaná ustanovení zákona o ochraně veřejného zdraví, ze kterých vyplývají rozhodné skutečnosti, jimiž jsou přítomnost potravin neurčených pro stravovací službu v prostoru manipulace a podlahové povrchy nikoliv v bezvadném a čistém stavu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že závěr o přítomnosti potravin, neurčených pro stravovací službu, vyplývá jednak z protokolu o kontrole a jednak z několika podání, které učinil žalobce vůči krajské hygienické stanici, konkrétně z námitek proti kontrolnímu zjištění, z vyjádření o průběhu kontroly a z vyjádření k zahájenému řízení. Ohledně poškození podlahy žalovaný uvádí, že zjištění učinil z protokolu o kontrole a dále opět z jednotlivých podání žalobce, a to z námitek proti kontrolnímu zjištění, z vyjádření v průběhu kontroly a z odvolání.
19. Jak bylo uvedeno shora (viz body 7., 8. a 10 tohoto rozsudku), v žádném z těchto podání žalobce výslovně nevyjádřil souhlas s tím, že v předmětných zařízeních skladoval potraviny určené pro stravovací službu; konečně i žalovaný takový projev v těchto podáních spatřoval pouze implicitně. Již z tohoto důvodu tato podání skutkový stav, jak byl žalovaným zjištěn, neprokazují. Nadto, i kdyby se žalovaný k vytýkanému jednání doznal, samo o sobě by to nezabavovalo správní orgán zjistit skutkový stav bez důvodných pochyb, jak mu ukládá § 3 právního řádu, a zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce podle § 50 odst. 3 správního řádu. Žalobce v řízení z moci úřední může zvolit jakoukoliv procesní strategii. Podle § 73 odst. 2 druhá věta zákona o přestupcích č. 200/1996 Sb. (zákon o přestupcích č. 250/2016 Sb., nabyt účinnosti až od 1. 7. 2017 a vzhledem k tomu, že se měl žalobce vytýkaného jednání dopustit dne 30. 5. 2017, tak na projednávanou věc nedopadá), nesmí být obviněný donucován k výpovědi ani k doznání. Tím se však nechce říct, že by obviněný měl jen dvě možnosti – buď od počátku vypovídat a navrhopat důkazy ve prospěch svých tvrzení, nebo až do konce řízení mlčet a ke své věci se nijak nevyjádřit. Naopak, je na obviněném, jakou procesní strategii zvolí, může tedy od počátku do konce svůj čin popírat, přiznat se k němu a s orgánem vedoucím řízení spolupracovat při objasňování okolností činu, nebo se přiznat a poté, např. v odvolání, svůj čin popřít a navrhopat důkazy svědčící pro tuto novou verzi (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008 – 115). Pokud obviněný změní svou výpověď, resp. změní svou procesní strategii, ovlivní to sice nepochybně jeho věrohodnost, ale nezabavuje to správní orgán povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2007 č. j. 9 As 37/2007 – 83).
20. Z napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že jediným a rozhodujícím důkazem, ze kterého žalovaný učinil závěr o tom, že se žalobce dopustil vytýkaného jednání, je protokol o kontrole.

21. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), obsahuje protokol o kontrole skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole, mezi nimi *kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí* [písm. h)].
22. Správní řád připouští kontrolní protokol jako jediný podklad pro vydání příkazu, pokud kontrolu provedl správní orgán, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjištění a jsou-li splněny další podmínky stanovené § 150 odst. 2 citovaného zákona. Stěžovatel však rozhodoval v „klasickém“ správním řízení, na něž se toto speciální ustanovení nevztahuje.
23. Změnu v tomto směru přinesl § 81 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který v řízení navazujícím na výkon kontroly připouští protokol o kontrole jako jediný podklad rozhodnutí o přestupku, a s ním související § 51 odst. 1 správního řádu, dle něhož v takovém řízení není třeba provádět protokolem o kontrole dokazování – což je logické, neboť obviněnému z přestupku je obsah protokolu o kontrole již znám (srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, sněmovní tisk č. 929/0, 7. volební období, www.psp.cz). Jak vylo uvedeno výše, tato právní úprava však nabyla účinnosti až 1. července 2017, tedy pro posouzení věci není relevantní.
24. Ani dle obecných ustanovení správního řádu však nebylo možné vyloučit situaci, kdy by protokol o kontrole byl jediným důkazem o spáchání správního deliktu (i když je zpravidla žádoucí, aby měl správní orgán pro „trestní obvinění“ ve smyslu článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základní svobod více podkladů – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. dubna 2012, č. j. 4 Ads 177/2011 - 120). Jako důkaz mohou sloužit všechny prostředky, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy (§ 51 odst. 1 správního řádu). Existence protokolu o kontrole však stěžovatele nezavazuje povinnosti zjistit v souladu se zásadou materiální pravdy stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. května 2008, č. j. 4 As 21/2007 - 80 a tam citovaný rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 30. srpna 2001, č. j. 7 A 59/99 - 45). „*Má-li být protokol o kontrole podkladem pro zahájení řízení a následně i důkazem v řízení o správním deliktu, musí být v protokolu především spolehlivě zaznamenáno zjištění o spáchaném skutku*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. srpna 2013, č. j. 3 Ads 103/2012 - 41).
25. Podobně rozhodl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 4 As 21/2007 - 80, „*pokud v rámci vedeného správního řízení účastník řízení [...] vznesl výhrady týkající se výsledku kontrolního zjištění a namítl jejich věcnou nesprávnost [...], nemohl správní orgán odkázat pouze na zjištění učiněná v rámci kontroly a takové námitky bez dalšího odmítnout, ale bylo nepochybně jeho povinností se v řízení o vyvození sankční odpovědnosti s námitkami vypořádat a v souladu se zásadou materiální pravdy skutečnosti pochybné či účastníkem řízení zpochybňované, objasnit a najisto postavit. [...] výsledky kontroly [...] mohou být podkladem pro zahájení řízení o uložení pokuty vůči odpovědnému subjektu a jedním z důkazů, kterými je prokazováno protiprávní jednání odpovědného subjektu, avšak samy o sobě nenahrazují, ani*

nemohou nahradit, dokazování provedené postupem stanoveným správním řádem v rámci následně vedeného správního řízení o uložení sankce.“

26. Aby mohl být protokol o kontrole jediný a rozhodující důkaz, nesmí být skutkový stav mezi účastníky řízení sporný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 196/2018 – 30 z 15. 8. 2018), což ovšem není posuzovaný případ. Skutkový stav totiž, jak vyplývá z vyjádření žalobce v průběhu správního řízení, byl všechno jiné, jen ne nesporný. Žalobce od počátku sporoval veškerá skutková zjištění, které kontrolní pracovníci při kontrole učinili. Nikdy neuvedl, že by některá skutečnost byla výslovně nesporná, naopak dovozoval, že některé závěry jsou pouze spekulativní, a dále poukazoval na jiné okolnosti, např. na to, že podlahu vytírá a že o tom vede záznam, nebo na to, že ve vedlejších prostorách prodeje je prodej přímo z ulice, kde ulice zašpiněná je, a podobně. Z žádného projevu, který žalobce vůči žalovanému nebo správnímu orgánu I. stupně učinil, výslovně nevyplývá, že by skutek, popř. jeho část, považoval žalobce za nespornou a že by se skutkovým zjištěním souhlasil. Nelze ani souhlasit s žalovaným, že žalobce v určité části na svou obranu zcela rezignoval, neboť to výslovně nikde neuvedl; pokud v druhém odvolání brojí zejména proti znečištění podlahy, nelze z této samé skutečnosti dovodit, že by „zcela rezignoval“ na obranu ve věci poškození podlahy, když do té doby byla jeho obrana v tomto směru konzistentní, tedy to, že podlaha poškozená a znečištěná nebyla.

III. Závěr a náhrada nákladů řízení

27. Lze tedy uzavřít, že závěr o skutkovém stavu stojí pouze na protokolu o kontrolním zjištění, který sám o sobě nezabývá správní orgán povinnosti prokázat skutečnosti, které jsou v tomto protokole zachyceny, zejména s ohledem na to, že žalobce proti kontrolním zjištěním podal námitky. Za této situace nemohl být protokol o kontrole dostatečným důkazem pro závěr, že se žalobce dopustil vytýkaného jednání. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán i bez návrhu povinen zjistit všechny skutečnosti svědčící ve prospěch i neprospěch účastníka řízení (§ 50 odst. 3 věta druhá správního řádu) a plně se v něm uplatní odpovědnost správního orgánu za zjištěný skutkový stav (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 12. 2010, č. j. 4 Ads 44/2010 – 132). Lze tedy přisvědčit žalobci, že skutkový stav nebyl zjištěn dostatečně, což vede k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud proto napadené rozhodnutí bez jednání zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
28. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto (výrok II.) podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení plně procesně úspěšný, a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek	3 000
Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
b) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)

2) sepis žaloby

vyhl. č. 177/1996 Sb. 6 200 Kč

II) paušální náhrada hotových výdajů
advokáta ve výši 300 Kč / úkon
při úkonech právní pomoci
vypočtených pod písm. II)

§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč

II) daň z přidané hodnoty

§ 14a odst. 1
vyhl. č. 177/1996 Sb. 1 428 Kč

*Celkem**11 228 Kč*

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle ustanovení § 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením

§ 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 5. listopadu 2019

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

